

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 2

mm
0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
20
30
40
50
60
70
80

Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Trondhjem.

En ny Vise, der be-
gænder saaledes En
Krop, opfyldt med
Græs og Sten.

Bergen 1840.

✓ box 1:17

[Dass, Pezzer]

En ny Bise,

der begynder saaledes:

En Krop, opfyldt med Gruus og Steen.

Bergen 1840.

Trykt hos Chr. Dahl, N. S.

Tilføds hos Bogbinder D. Martens.

box 17

Hornesboects

En Krop, opfyldt med Gruus og Steen,
Har tusindgange Bræk og Meen,
Jeg troer, den ei med Pen og Fjær,
Beskrives kan, saasom den er.

^{2.}
Jeg har hos mig befundet det,
Jeg er af Pinen træet og mæt,
Jeg puster tidt al Verdens Bei,
Jeg puster Døden, døer dog ei.

^{3.}
Hvad Byrde mig er forespændt,
Er den alvidend' Gud bekendt,
En Anden til og fra kan gaae,
Men jeg er den, der pines maa.

^{4.}
Et Bæst, hver Dag for Ploven staaer,
Har tusindgange bedre Kaar,
Udstaaer det Dagens Slid og Sveed,
Saa har det dog om Natten Fred.

^{5.}
Men jeg maa pines Dag og Stund,
Om Natten faaer jeg ei et Blund,
Mit Liv maa revne midt i to,
Hvorledes skal jeg nyde Roe.

^{6.}
Skal jeg en Draabe af mig faae,
Det er, som Vanden ud vil gaae,
Ret ligesom en Syl og Kniis
Stod midt igjennem Lem og Liv.

^{7.}
I sex Aar har jeg været svag,
Og aldrig havt en rolig Dag.
Forløs mig nu, min fromme Gud,
Det syvend' Aar af Fængslet ud.

^{8.}
Hver syvend' Dag er en Sabbath,
Min Dag gjør klar, o Jesu! at
Jeg for al Møie engang maae
En salig Time hos dig faae.

^{9.}
Jeg, din Discipel, har behov,
At jeg af Skolen faaer Forlov,
Skarpt Skolemester du har vær't,
Men, Gud ske Lov, for hvert et Snært.

^{10.}
Har jeg, o Gud! fortørnet dig,
Saa har du og hudflættet mig,
At jeg er om og om bespændt,
Og faaer den Løn, jeg har fortjent.

^{11.}
Men hvad for Løn, hvad er det alt.
Ehi det er blevet dyrt betalt,
I Pinen jo til tusind Aar
Til Gjellds Afløsning ei forslaaer.

^{12.}
Men naar jeg hen til Andre seer,
Som er af samme Malm og Leer,
Da synes deres Lidelse
Slet intet mod min Bræk og Dee.

^{13.}
Hver tykkes, have nok i sit,
Men hvor det gaaer, saa har jeg mit
Udveiet i Dvintin og Lod,
Og dobbelt fremfor Andre faaet.

^{14.}
Ja Mange mellem sig har spurgt,
Hvad mon den arme Mand har gjort,
At han saa pines Dag og Nat,
Er Andre til Exempel sat?

^{15.}
Er Ingen i det hele Land,
Saa grov en Synderer som han?
Saa bliver Spot til Skade lagt,
Og mange Domme fældt og sagt.

16.
Dog, hvormed Andres Domme gaaer,
Min Sygdom har de samme Kaar,
Om Himmel, Jord, om Land og Vei
Mig ynke vil, det hjælper ei.

17.
Min Hustru, som vel mangen Gang
Har hørt mit Suk og Jammersang,
Beed neppelig paa hvilket Sted
Hun være vil for Ynkfomhed.

18.
Min Son og Datter, og enhver
Af Sødfkende og Slatninger,
Har seet, hvad Suk og modig Graad
Jeg her i Verden har udstaet.

19.
Dg om min Pine fattes Prov,
Dg flere Skudsmaal har behov,
Spørg hver en Stolpe og hver Bræt,
Som er udi mit Senggested.

20.
Spørg Bjelkerne i Huset er,
Spørg Dorre, Bægge, Tag og Spær,
Spørg Bord og Bænke, de skal dig
Fortælle, hvor det er med mig.

21.
En Barnefødsel er vel streng
For Qvinden i sin Barselseng,
Men naar hun Fosteret har fød,
Har hun forvundet al sin Nød.

22.
Men jeg har baaret hidindtil
Det Foster, som mig dræbe vil,
I sex Aar har jeg baaret det,
Ehi maa jeg engang være træt.

23.
O Gud, al Verdens Frelsermand,
Som alle Ting forandre kan,
Farandre du min Sorg, min Nød,
Dg giv mig saa en salig Død.

